

Arrest

**nr. 60 791 van 29 april 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 februari 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, treedt op 1 september 2010 in het huwelijk met een Belgische onderdaan I.L.

Op 15 september 2010 dient hij een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in als echtgenoot van I.L. Hij wordt in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

Op 4 december 2010 stelt de wijkagent vast dat verzoeker niet meer samenwoont met zijn echtgenote en dat een echtscheidingsprocedure werd opgestart.

Op 1 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 15.09.2010 door T., A., geboren te O., op 09.07.1979 en van Russische nationaliteit, geweigerd.

Aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

☐ *Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:*

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarde van artikel 40 bis, § 2, 1 ° van de wet van 15.12.1980: 'Als familielid van de burger van de Unie wordt beschouwd: 1 ° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt'.

Uit het verslag dd. 04.12.2010, dat bij de negatieve woonstcontrole werd gevoegd door de politie van Roeselare, blijkt dat de samenwoning tussen betrokkene en zijn echtgenote 'niet meer doorgaat'. De echtscheidingsprocedure werd opgestart. Betrokkene heeft deze verklaring ondertekend.

De gegevens van het rijksregister bevestigen dat betrokkene sedert 04.10.2010 op een ander adres dan het gezamenlijke is ingeschreven.

Het recht op verblijf wordt bijgevolg geweigerd aan betrokkene."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan "van de materiële en formele motiveringsverplichting - artikel 62 Vreemdelingenwet. Schending van het art 52 van het KB van 08/10/1981; Schending van art. 8 EVRM — recht op een privé-leven."

Hij verwoordt het middel als volgt:

"4.1. Aan de verzoeker werd een weigeringsbeslissing met bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd op basis van het KB van 08/10/1981.

Blijkens de betekende beslissing is de beslissing genomen op datum van 01/02/2011 in toepassing van art. 52 van het KB van 08/10/1981.

4.2. Het artikel 52 van dit KB is als volgt:

Art. 52

Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is, dat zijn bloed- of aanverwantschapsband of partnerschapsband bewijst overeenkomstig artikel 44, kan bij het gemeentebestuur een verblijfskaart aanvragen door middel van de bijlage 19ter.

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van vijf maanden te rekenen vanaf de aanvraag.

De woorden "van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of", die voorkomen in het tweede lid van de tekst op zijde 1 van dit document, worden geschrapt.

§ 2 Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1 ° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2 ° de bewijzen vermeld in artikel 50. § 2, 6 °, b), e), d) en e) die naargelang het geval vereist zijn.

Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage) dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§4 Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de minister afzijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in § 1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, levert deze een "verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie " overeenkomstig het model van hij lage 9 af.

De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen.

Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfskaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfskaart.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 2j), dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.]

4.3. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft ten onrechte een bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

De verzoeker kan immers terecht aanspraak maken op art. 8 EVRM dat het recht inhoudt op een privé-leven.

De verzoeker werkt sinds 23/10/2006 bij de brouwerij VAN HONSEBROUCK BVBA.

De beslissing heeft evenwel tot gevolg dat de verzoeker het grondgebied dient te verlaten en derhalve niet langer kan werken.

De beslissing heeft hierdoor tot gevolg dat zijn privé-leven geschaad wordt.

Ook de werkgever wordt door de bestreden beslissing geschaad aangezien hij niet langer zal kunnen beschikken over een betrouwbare arbeidskracht.

De beslissing dient dan ook te worden vernietigd."

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

"A. Met betrekking tot de ontvankelijkheid van de vordering

Verzoeker richt zijn kritiek uitsluitend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

De verwerende partij heeft de eer de exceptie van gebrek aan belang bij de vordering op te werpen, gericht tegen het aan verzoeker ter kennis gebracht bevel om het grondgebied te verlaten.

Artikel 39/56 lid 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.

Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (R.v.St. nr. 69.601, 14.11.1997, TB.P. 1998, 614; R.v.St. nr. 46.528, 16.03.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.).

Een eventuele nietigverklaring van deze beslissing belet niet dat verzoeker onder de gelding valt van eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, ondermeer de bevelen van 27.05.2005, 06.07.2007, 23.06.2008 en 02.12.2008 (bijlage 13quater met BGV).

Deze bevelen zijn definitief geworden en kunnen door verweerder steeds uitgevoerd worden. Verzoeker zou hieraan derhalve vooralsnog gevolg dienen te geven.

De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren zodat verzoeker niet getuigt van het rechtens vereiste belang (o.a. RvS 22 maart 2006, nr. 156.746, RvS 26 juni 2006, nr. 160.491, RvS 19 januari 2007, nr. 166.791).

Gelet op het bovenstaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat het door de verzoekende partij ingestelde annulatieberoep niet ontvankelijk is, bij gebrek aan belang.

B. Ten subsidiaire titel: repliek op de middelen

Eerste en enig middel:

Verzoeker voert een schending aan van de materiële en formele motiveringsplicht, artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 52 van het KB van 08/10/1981 en van artikel 8 van het EVRM.

Verzoeker voert aan dat hij "terecht aanspraak (kan) maken op art. 8 EVRM dat het recht inhoudt op een privé-leven". Verzoeker beperkt zich in de uitwerking van deze kritiek echter tot het feit dat hij sinds 2006 bij de brouwerij Van Honsebrouck BVBA werkt, en dat hij ten gevolge van de bestreden beslissing niet langer zal kunnen werken, waardoor hij in zijn privé-leven geschaad zou worden en ook zijn werkgever schade lijdt.

Deze kritiek kan niet worden gevolgd. Verzoeker dient erop gewezen te worden dat de relatie tussen hemzelf en zijn werkgever niet valt onder de toepassing van dit verdragsartikel. Verzoeker toont

bovendien geen privé-noch een gezinsleven aan, laat staan dat hij uiteen zou zetten op welke wijze de bestreden beslissing een niet toegelaten inmenging in zijn privé- of gezinsleven zou vormen.

Verzoeker maakt een schending van dit verdragsartikel dan ook geenszins aannemelijk.

Verzoeker komt niet verder dan de hierboven besproken uiteenzetting inzake artikel 8 van het EVRM en betwist geenszins de motieven van de bestreden beslissing, zodat hij een schending van de aangevoerde wets-, KB- en verdragsbepaling geenszins aannemelijk maakt.

Het enig middel is ongegrond."

2.3. Vooreerst dient de Raad vast te stellen dat verzoeker niet uiteenzet op welke wijze de motiveringsplicht en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zouden zijn geschonden. Hij beperkt zich tot het citeren van voormeld artikel 52 en vervolgt dat de Dienst Vreemdelingenzaken ten onrechte een bevel om het grondgebied te verlaten heeft gegeven.

Ambtshalve hierop gewezen stelt verzoeker ter terechtzitting dat hij zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad.

Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618), wat in casu niet het geval is. In die mate zijn de onderdelen onontvankelijk.

2.4. Zoals de verwerende partij stelt in haar nota, richt verzoeker zijn kritiek enkel tegen het bevel.

De verwerende partij werpt de exceptie op van het herhaald karakter van dit bevel en verwijst naar de eerder gegeven bevelen van 27 mei 2005, 6 juli 2007, en 2 december 2008.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Verzoeker heeft geen belang bij de nietigverklaring van het bevel. Een eventuele vernietiging hiervan belet immers niet dat verzoeker onder de gelding valt van eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, met name de bevelen die werden afgegeven op 27 mei 2005, 6 juli 2007 en 2 december 2008. Deze bevelen zijn definitief, daar de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring ingediend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 6 februari 2008 verworpen werd en tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 29 april 2008 geen beroep tot nietigverklaring ingesteld werd. Deze bevelen kunnen nog steeds uitgevoerd worden door de verwerende partij. Verzoeker zou hieraan derhalve vooralsnog gevolg dienen te geven. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren zodat verzoeker niet getuigt van het rechtens vereiste belang in de mate dat hij het bevel vervat in de bestreden beslissing aanvecht (RvS 2 oktober 2003, nr. 123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319; RvS 19 april 2007, nr. 170.162; RvS 7 februari 2008, nr. 2100 (c)). De grief gericht tegen het bevel is onontvankelijk. De opgeworpen exceptie is in die mate gegrond.

In de mate dat verzoeker stelt: *"De verzoeker heeft belang bij deze procedure aangezien hij niet gemachtigd wordt tot verblijf en het bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten."* en *"De Dienst Vreemdelingenzaken heeft ten onrechte een bevel om het grondgebied te verlaten genomen. De verzoeker kan immers terecht aanspraak maken op art. 8 EVRM dat het recht inhoudt op een privé-leven. De verzoeker werkt sinds 23/10/2006 bij de brouwerij VAN HONSEBROUCK BVBA. De beslissing heeft evenwel tot gevolg dat de verzoeker het grondgebied dient te verlaten en derhalve niet langer kan werken. De beslissing heeft hierdoor tot gevolg dat zijn privé-leven geschaad wordt. Ook de werkgever wordt door de bestreden beslissing geschaad aangezien hij niet langer zal kunnen beschikken over een betrouwbare arbeidskracht. De beslissing dient dan ook te worden vernietigd."* doet dit betoog geen afbreuk aan het voorgaande. De bestreden beslissing werd genomen in het kader van een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van de burger van de Unie. Verzoeker dient deze aanvraag in als echtgenoot van een Belgisch onderdaan en niet als werknemer. In het kader van deze

aanvraag gaf verzoeker niet te kennen dat zijn belang een verblijf in België vergde omdat hij tewerkgesteld was. De loonbrieven bij zijn werkgever die verzoeker toevoegt aan zijn verzoekschrift werden niet meegedeeld aan de verwerende partij in het kader van deze aanvraag. Deze loonbrieven betreffen de maanden november en december 2010 en tonen geen tewerkstelling sedert 2006 aan. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker een arbeidskaart heeft aangevraagd voor tewerkstelling bij de BVBA E. die op 23 december 2010 door de Vlaamse overheid werd geweigerd. Hieruit blijkt dat de verwerende partij een belangenafweging heeft gedaan. Verzoeker kan de verwerende partij niet verwijten geen onderzoek te voeren naar elementen betreffende zijn arbeidsleven die haar niet gekend zijn in het kader van een aanvraag gezinshereniging. Ten overvloede toont het loutere bestaan van een tewerkstelling sedert 2006 nog geen schending van het privéleven aan.

2.5. Het middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN